

SOCIAL-DEMOKRATEN

Mandag 18. Marts 1918

I de finske Rødgardisters Republik

Finland, som det er [...]

Hvad den røde Garde er

Lad os altsaa først og fremmest fastslaa, at den røde Garde ikke er en samling Banditter og Mordere, hvis eneste Opgave – hvis man da skulde tro Beretningerne – var at plyndre og myrde. Den røde Garde er den officielle Militæ, Revolutionsregeringens Hær, sammensat af Frivillige af Sydfinlands Arbejdere, der har ladet sig indrullere i den røde Garde ogsom med Begejstring kæmper for deres overbevisning.

Det udelukker jo ikke, at der indenfor Garderne findes mange uheldige Elementer, der – navnlig i den første Tid – lod sig indrullere for at udnytte den Chance, der ligger i at være bevæbnet under urolige Forhold. Det er disse Elementer, der sammen med de russiske Anarkister, hvorefter jeg senere skal fortælle, har forøvet de Ugeringer, som faktisk i mange Tilfælde er begaaet, men som man vanskeligt kan gøre Regeringen ansvarlig for. [...]

Røde og hvide Grusomheder

En af de Øjenvinder fra hendes fortalte, en Pastor *Broms* med landsbyen *Horimantila*, ca. 150 Kilometer fra *Helsingfors*, har fortalt mig følgende Enkeltheder om de i hans Landsby begaaede Ugeringer:

Den 14. Februar ankom en Røverbande, der bar de røde Gardisters Kendetegn, til Landsbyen fra *Helsingfors*.

Den første de tog til Fange var Godsejeren *Attilla*, der førtes ud til en Skov og dræbtes ved 3 Skud gennem Munden. Herfra drog Banden til Ve-

Tammersfors telefoncentral var under de rødes kontrol og afgørende for den røde hærs kommunikation.

Foto: Atelier Laurent © Vapriikki Photo Archives, Tampere

terinær *Eskola*, hos hvilken en Kontorist *Hildén* og en Bondesøn *Vasenius* var paa Besøg. Alle tre førtes til Arbejderforeningen, hvor de blev dræbt.

Derefter gik Banden til *Hardéns* Bondegård, hvor man tvang Sønner, en ung Landmand, til at køre et Læselevnedsmiddel til Arbejderforeningens Hus. Da han ikke vendte tilbage den følgende Morgen, begav hans Fader, i Selskab med Bonden *Potkiosta*, sig til Kirkebyen i den Tanke, at Sønner var arresteret. En Tid efter kom Hesten tilbage med en Plakat, paa

hvilken læstes: "Lad Hesten gaa tilbage til *Hardén*". Hustruen og en Datter begav sig da paa Vej til Kirkebyen og traf ved en lille Skov alle tre liggende myrdede tæt ved Vejen. Ligene var frygteligt massakrerede. *Potkiosta* havde tre Bajonetstik gennem Kroppen, og det halve Ansigt var bortskaaet. [...]

Det er en frygtelig forbitret kamp, der føres, en Klassekrig, hvor der ikke gives Pardon. [...]

Og Kampen bliver ikke mindre grusom ved, at alle slags uheldige Ele-

menter har fundet Lejligheden gunstig til at agere rød eller hvid. [...]

At Fængslerne er blevet aabnet for visse Forbrydere er en Kendsgerning, og man bliver unægtelig noget forbavset, naar man f.eks. hører, at en kendt finsk Rovmorder *Savinainen*, der afsonede en livsvarig Fængselsstraf for en halv snes Mord, nu kan træffes i de røde Gardisters Hovedkvarter og kører rundt i Statens Biler og nyder Friheden i fulde Drag.

Marius Wulff